

Interview met Frans Willem Verbaas

auteur van het actieboekje voor de Week van het christelijke boek 2025

Het is 1428. Hofschilder Jan van Eyck krijgt een speciale opdracht. Hij mag de mogelijk toekomstige bruid van de hertog Filips van Bourgondië op het doek zetten. Maar dat is niet zo makkelijk als het lijkt...

De schilder en de prinses het actieboekje in de Week van het christelijke boek 2025. De novelle van Frans Willem Verbaas is van 12 tot en met 22 maart als cadeau te verkrijgen in de christelijke boekhandel.

Verbaas vindt het een eer dat hij dit jaar het actieboekje mocht schrijven, “het is een mooie opdracht. Het brengt ook naamsbekendheid met zich mee, en dat is als schrijver erg belangrijk. Je wilt mensen ‘op een idee brengen.’” De schrijver hoopt dat zijn boeken nu extra onder de lezers komen, “hopelijk is dit ook een beetje een smaakmaker voor mijn andere boeken.”

De schrijver is een echte fan van geschiedenis. “Ik vind het mooi om in een onderwerp in een andere tijd gedompeld te worden. Een tijd die in zekere zin ook onze eigen tijd is. Ook al hebben we die zelf niet meegemaakt, het is onderdeel van onze geschiedenis”, vertelt Verbaas. In zijn vrije tijd leest en kijkt hij ook graag naar historische romans of films, “en zo’n boek is een mooi project om in te duiken. Ik vind het heerlijk om onderzoek te doen.” Historische romans zijn inmiddels ook een beetje zijn handelsmerk geworden. “Dan kies ik bepaalde, interessante figuren uit de geschiedenis – vaak met een wat stoffig imago, maar wel de moeite waard – om daar toch een boeiend, soms wel spannend boek over te schrijven”, vertelt de schrijver.

”De schilder en de prinses vertelt het verhaal van één van de langzaamste ‘swipes’ uit de geschiedenis van de hofmakerij.”

Deze novelle was korter dan de boeken die hij normaal schrijft, maar dat maakt het proces niet moeilijker, “Ik heb het verhaal iets eenvoudiger gehouden en geschreven over een kortere periode – twee jaar – in plaats van een hele levensloop.” Ook gebruikte de schrijver voor het eerst verschillende perspectieven in zijn boek. “Ik heb dat nooit eerder gedaan, maar wil mijn verhalen altijd iets eigens meegeven, een unieke sfeer. Als je me van te voren had verteld dat ik dit zou gaan doen, had ik gelachen. Maar ik heb het uiteindelijk wel gedaan en ik had er zelfs plezier in, het geeft extra pit. Ik sluit het niet uit voor nieuwe boeken, wie weet.”

Het boek gaat over de schilder Jan van Eyck; Frans Willem Verbaas was niet zo bekend met zijn verhaal, “ik wist eigenlijk weinig van Jan van Eyck. Maar nu heb ik hem leren kennen: zijn leven, zijn werkwijze en de projecten die hij deed. Hij is vooral bekend

vanwege 'Het Altaarstuk' dat in Gent staat. Dit is eigenlijk de Nachtwacht van Vlaanderen. Maar ik leerde ook dat hij andere schilderijen heeft gemaakt, zoals het portret van prinses Isabella van Portugal." Net voordat Verbaas *De schilder en de prinses schreef*, las hij het boek *De Bourgondiërs* van Bart van Loo. Dit boek gaf hem de inspiratie voor het verhaal van de hertog die nog voor zijn huwelijksaanzoek een schilder naar Portugal stuurde, zodat hij zijn mogelijk toekomstige vrouw eerst kon zien. "Ik moest denken aan het 'swipen' van tegenwoordig op de datingapps: 'Hoe ziet ze eruit? Ja of nee?' Maar deze hertog had daar dus wel een jaar voor nodig, voordat hij wist hoe de prinses eruit zag. Het was een heel langzame swipe", vertelt Verbaas.

Het is dus ook een verhaal over vertraging volgens de schrijver, "Wat nu in twee seconden gebeurt, daar had je vroeger een jaar voor nodig. Als je dat überhaupt al kon betalen." Wat hij ook interessant vond was het feit dat de prinses uit onderzoek niet een enorme schoonheid bleek te zijn, "Eyck moest wel een mooi schilderij van haar maken. Aan de ene kant moest het waarheidsgetrouw zijn en aan de andere kant werd hij ook onder druk gezet omdat de hertog nog geen erfgenamen had en dus moest trouwen." Er staat dus een groot dilemma centraal in het boek, "Ik ben zelf geen schilder – ik heb me wat verdiept – maar ik denk dat een schilder vooral erg goed moet kunnen kijken. En hij moet dus ook het mooie zien en laten zien in dingen die misschien niet altijd mooi zijn. Dat vond ik een heel fijne boodschap om mee te geven. Neem de tijd en zoek naar wat mooi is aan iemand. Als je lang genoeg kijkt dan zie je in iedereen wel het mooie."